

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 13 (2214) 2004 m. birželio mėn. 16 d.

Eina 48-tus metus

Melbourne

NAUJOSIOS SANDOROS ŽENKLAS

Kristaus Kūnas ir Kraujas
Iš 24, 3-8; Žyd 9, 11-15; Mk 14,
12-16; M 22-26.

Mes šventėme Eucharistijos, arba Švenčiausiojo Sakramento, šventę. Eucharistija atskleidžia Kristaus slėpinį daugeliu aspektų. Ji yra Jėzaus kančios atminimas. Biblijos kalboje atminimas reiškia ne vien paprastą praeities priminimą. Atminimas yra konkreti tikrovė, kurios dėka praeitis išlieka gyva dabartyje. Taip Velykų šventimas yra išsivadavimo iš Egipto vergovės atminimas. Įvykio atminime skelbiama jo išliekamoji prasmė: praeities įvykis atminimo dėka teikia dabarties vyksmui kryptį.

Viešpaties auka ir jo dovanojamas maistas yra to paties Kristaus veiksmo du aspektai: Jėzus mus išgelbėja, atsiduodamas savo Tėvui, kad Tėvas mums duotų savo Sūnaus Kūną kaip maistą.

Eucharistijos auka ir valgis suvienija mus su Nukryžiuotojo atnaša ir maitina Prisikėlusiojo Kūnu.

Eucharistinis valgis grindžiamas Kristaus dalyvavimu Vakarienes pokylyje. Jėzus visuomet vadovauja Eucharistijai, mūsų dėkojimas visuomet yra vienijimasis su jo dėkojimu. Pakludami jo įsakymui mes valgome duoną ir geriame Vyną. Eucharistijos stalas mus suburia kaip tu, kas iš tikrųjų esame, kaip Kristaus Kūno narius. Mes gyvename mūsų Galvos teikiama gyvybe, išlikdami vienybėje su kitais nariais, savo gyvenimu atskleisdami gaivinantią Dvasią.

Evangelistas Morkus rašo, kad Kristus su savo mokiniais norėjo švęsti Velykas, tačiau visai neužsimena apie Velykų avinėlį, kuris yra proga turėtų būti valgomas.

Jėzus pabrėžia, jog senosios Velykos yra naujųjų provaizdis. Jis siekė ne tiek paminėti senąją Sandorą, apie kurią mums byloja Išėjimo knygos skaitinys - o skelbti savo paties auką, kuri užantspauduos naująją Sandorą.

Kitais liturginiais metais Mišių skaitiniuose labiau akcentuojamas Švenčiausiojo Sakramento kaip maisto aspektas arba tikinčiųjų subūrimo į vieną Kristaus Kūną momentas. Šiandien esame kviečiami labiau apmąstyti atnaujinimą sandorą tarp žmonių ir Tėvo. Jėzus apaštalams taria: "Tai mano kraujas, sandoros kraujas, kuris išliejamas už daugelį". Mums šis sakinytas prasmingas, tačiau drauge kiek neaiškus. Jaučiame, kad juo apraiškiamas esmingas slėpinys, tačiau tuo pat metu jis nėra tuoj pat iki galo suvokiamas. Išėjimo

knygoje pasakojama apie įvykius po to, kai Mozei buvo apreikšti Dievo įsakymai ir jis nužengė nuo Sinajaus. Šio pasakojimo schema labai primena krikščionių sekmadienio sambūrį. Pirmiausia Mozė praneša tautai "visus Viešpaties žodžius ir visus įsakus". Žmonės klausosi jų ir vienbalsiai pritaria: "Visa, ką Viešpats pasakė, vykdysime ir būsime klusnūs". Tai yra tarsi mūsų Žodžio liturgija. Po to vyksta aukos liturgija: pastatomas altorius, atnašaujamos aukos. Galiausiai Mozė gyvulių krauju pašlakstė žmones, taip užantspauduodamas Sandorą tarp Dievo tautos ir Viešpaties. Žmonės klausėsi ir priėmė Žodį, jų pritarimas užantspauduojamas aukos krauju. Kraujas padalijamas į dvi dalis. Viena dalimi apšlakstomas altorius, kuris reiškė Dievą, kita - žmones. Kraujas, gyvybės simbolis, yra susitaikinimo, pasišventimo ir sandoros su Viešpačiu priemonė.

Per šimtmečius žmonės vėl iš naujo švęsdavo šią liturgiją. Ji primindavo Mozės aukotą auką ir pirminį Dievo tautos pašventimą. Laiške žydams kalbama apie izraelitų karų kartomis tęstą liturgiją, drauge atskleidžiamas senosios aukos ribotumas. Parodoma, jog ji yra provaizdis kitos, dar radikalesnės ir nesugriauamos sandoros. Sandorės, kuri teikia ne vien paviršinį apėginį apvalymą, bet gilų dalyvaujančiųjų perkeitimą, bendrystę ir vienybę su Viešpačiu. Šioje naujoje sandoroje viskas turi būti nauja: naujas jėga atnašaujantis kunigas, nauja auka ir naujas poveikis dalyvaujantiems.

Iš "Bažnyčios žinių"

NEATSKIRIAMA PORA

Šv. apaštalai Petras ir Paulius
Apd 12, 1-11; 2 Tim 4, 6-9.17-18;
Mt 16, 13-19

Apaštališkosios Bažnyčios kontūrai ryškiausiai atsiskleidžia poroje asmenų, kuriuos sunku įsivaizduoti dar skirtingesnius; drauge ši pora krikščionims yra neišskiriama - tai Petras ir Paulius. Iškalbingai byloja ikonografiniai atributai šių šventųjų atvaizduose: Petras - su raktu, o Paulius - su kalaviju.

Petras - paprastas žmogus iš liaudies, žvejys be didesnio išsilavinimo. Pašauktas tapti Viešpaties mokiniu, turi mokytis visiškai naujos gyvenenos. Šis aistringas žvejys meta naujus Evangelijos tinklus, žvejojamas žmones Kristui. Paulius - išsilavinęs vyras, sėkmingai baigęs Jeruzalėje Gamalielio vadovaujamas Rašto studijas. Jis kalbėjo hebrajiškai ir graikiškai, gerai pažino šias kultūras. Simonas pavadinamas

Uola, tačiau jo širdis minkšta: išgąščio valandą atsižadėjęs Viešpaties, jis gailiai pravirko (Mk 14, 72).

Paulius - ne tik mokytas žydas, bet ir Romos pilietis. Tačiau šiuos privalumus ir privilegijas jis laiko nieku. Paulius žino esąs apdovanotas didesne dovana - "Dievo šlovės, spindinčios Kristaus veide, pažinimu" (plg. 2 Kor 4,6). Šis pažinimas neleidžia Pauliui nurimti. Jis tampa keliaujančiu Kristaus skelbėju, patiria įvairiausių išbandymų, net laivo suduzimą. Apaštalas Paulius suvokia, jog būdamas rinktinu Dievo įrankiu jis gali girtis tik Kristumi, ne savimi (plg. 2 Kor 3, 5).

Petras - ugingas, temperamentingas sangvinikas, Alyvų kalne pasišovęs ginti Viešpatį kalaviju ir sutramdytas tik Jėzui paliepus kišti kalaviją į makštį. Paulius - jautrus cholerikas, kartais aštrus ir kietas, pasūdamas žodžius druska, pavyzdžiui, savo Laiške galatams. Petras - pareigybės atstovas, tvirtai besilaikantis tradicijos. Jam teko susiginčyti su Pauliumi, nes su žydų kilmės krikščionimis laikėsi žydišką valgio ir švaros nuostatą, o bendraudamas su iš pagonių kilusiais krikščionimis to nesilaikė. Paulius - tikras charizmininkas, žengęs naujais keliais ir aktyviai siekęs, kad krikščionybė neliktų vien žydų grupuotė su savo įstatymais, bet taptų religija, pagrįsta tikėjimu į

Kristų.

Petras ir Paulius daugeliu savo charakterio bruožų yra priešybės. Tokių skirtingumų gausu ir šiandienos Bažnyčioje. Taip ir turi būti, nes pats Kristus pakvietė į Bažnyčią įvairiausių, netgi labai prieštarigus žmonių. Tik žvilgsnis į bendrą Viešpatį suvienija priešybes. Bažnyčia išgyvena įtampą tarp tradicijos ir pažangos, tarp įstatymo ir laisvės, tarp autoriteto ir sąžinės apsisprendimo. Bažnyčia išgyvena įtampą tarp tradicijos ir pažangos, tarp įstatymo ir laisvės, tarp autoriteto ir sąžinės apsisprendimo. Bažnyčios istorijoje būta tamsesnių puslapių, kai kova skurdino įvairovę, kai įtampa reiškėsi ne vaisingu kūrybingumu, bet vienas elementas visiškai užgoždavo kitą. Tarnystė ir charizma - Petro ir Pauliaus įvaizdžiu - papildo viena kitą, nes Kristus norėjo jų abiejų. Viešpats Kristus pavedė Petriui Bažnyčios vienijimo tarnystę - tai primena žodžiai Šv. Petro bazilikoje Romoje: "Tu esi Petras - Uola". Uola asocijuojasi su geru pamatu, tvirtumu, stabilumu. Tačiau šie žodžiai nereikia sustingimo ar negebėjimo priimti naujovių. Kristus įsteigė Petro tarnystę Bažnyčios labui, įvairiopoms dovanoms ar užduotims koordinuoti. Petro tarnystė padeda išgirsti Kristaus kvietimą konkrečiu laiku atsiliepti į jį.

Vienas dalykas bendras tiek Petriui, tiek Pauliui - jie abu nėra kokie nors antžmogiai. Abiem teko sunkiai suklysti. Petras išdavė savo geriausią draugą ir Viešpatį, palikdamas jį ir (Nukelta į 2-trą psl.)

Šv. Petro ir Povilo bažnyčia, Šiauliuose - 1595-1625 m.

Mūsų mylimą ir gerbiamą

kunigą Kazimierą Ambrasą, S. J.

jo garbingo 70-ties metų jubiliejaus proga

sveikiname ir linkime sveikatos, ištvėrės sielovados darbuose, gausios Dievo palaimos dabarties ir ateities žingsniuose.

Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos Valdyba, redaktorė M. Geštaitienė, redakcijos darbuotojos B. Kymantienė ir V. Rutkauskienė, M. ir E. Šidlauskai ir M. Narušienė

Šv. Kazimierai, atjok ant balto žirgo

kun. Kazimieras AMBRASAS,
S.J.

... Jau tiekios dešimtmečių ir amžių, šventasis Kazimierai, mūsų karalaiti, Mes, Tau brangiosios žemės sūnūs, dukros, Prisimenam Tave, šventasis Vyre, Ir dažnai šaukiamės pagalbos, Kad mums padėtum varge ir kovoje, Išbristi iš daugelio nelaimių, Kurios pamėgo mūsų gimtą šalį, Kad jomis ne dešimtmečiais, Bet šimtmečiais jau buvom baudžiami...

Ir niekaip neišmokstam Išsivaduoti iš jų nuožmaus glėbio.

Po carų ir imperatorių Patekę į kaizerių ir kitas rankas, mes nežinojom, Kas yra laisvė ir demokratija... Po kietojo socializmo, neteisybės Ir skriaudų, revoliucijų ir visokių kitų sukrėtimų amžiaus, Po kruvinių kovų ir smurto penkiasdešimtmečio, Galvojome ir laukėme, Meldėmės ir kentėme Kalėjimuose, lageriuose, Sibiro platybių gulaguose. Suspaudė mūsų šalį ne vien tik Replės ir gniaužtai geležiniai...

Ant mūsų partizanų ir dorųjų Nugaros kabojo pjautuvai ir kūjis, Ištalžęs į šalis, pakišęs po velėna Ketvirtį milijono, o gal net daugiau, Tarytum šluota nušlavė Iš puslapių istorijos. Kitus taip sulamdė, Kad liko luošiai, - O palikuonys jų, tų santvarkų, Suirusių ir nuverstų, Stoją prie mūsų valdžios vairo.

Tad atjoki, šv. Kazimierai, Ant balto žirgo. Dabar Tavęs laukiam ne tik prie Dauguvos, Prie kiekvieno mūsų kaimo ir Miesto perkios vyksta mūšiai. Žiauresnės kovos negu fronto linijoje... Ne vien dėl geresnio kąsnio, Dėl šiltesnės vietos, Garbingesnio vardo Mūsų vyriausybės parnese...

Dabar nuožmesnė kova vyksta Už kiekvieną dorą žmogų, Kad jis nesusipainiotų Iš kairės ir dešinės rezgamam Slidžios ir miglotos politikos tinkle. Šv. Vyre, mūsų gimtosios žemės karalaiti, Padėk mums atskirti tiesą Nuo begėdiškiausio melo, Padėk mums išlaikyti Nesuirusias šeimas, vaikus, jaunimą mūsų doros išmokyk, Kuris kaip lapas, rudenį Šalnų skaudžių pakastas, Byra nuo pagundų yra kaip yrantis Gamtos paminklas pakelėj...

Prie mūsų valdžios vairo Pastatyk mums tokius vyrus, Kurie pažintų auką, tiesą ir doros kelius, Kad mes tikėti vėl išmoktume Dievu, tiesa, Kad viltys mūsų nesužlugtų Laisve, demokratija ir ateitimi, kad mūsų žemė tikrai galėtų Atsидusti ir ranka rankon Visi lietuviai žengtume kartu... Kad ne veltui kartotume Kudrikos rašytus daugiau nei prieš šimtmetį žodžius: "Ir tiesa, ir šviesa mūsų žingsnius telydi..."

Atjok, kilnūs Karalaiti, Pašvelk į mūsų ežerų mėlynas akis, Apžiūrėk bažnyčias, šeimas, narkotikus išbrauk, Į mūsų širdis svarbiausia tu pažvelk... Išgink iš jų pavydą, pyktį, Kerštą, degtinės nuodus tu savo galingu užtarimu Smilkalais, kylančiais į dangų, TU paversk. Tegul mūsų žemė tikrosios Laisvės himną gieda. Dievo ir Bažnyčios keliais,

Šventasis Kazimierai, Tu nuo šiol mus visus nuvesk Prie Sosto, kuriam TU ištikimai tarnauji... Kurį trokšta pamatyti ir mūsų širdys... Skaistų Amžinosios Tėvynės ilgesį tu be atodairos visų mūsų, ypač vaikų, jaunimo Širdyse uždek...

kun. K. Ambrasas, SJ

(Tęsinys iš praeito numerio)

Rajkomas mėgino perimti "Taurostą" savo žinion. Sąjūdininkai apgynė laikraštį, pavadindami jį ir Sąjūdžio leidiniu. "Spalio 2 dieną Sąjūdžio iniciatyvinė grupė susitikime Nepasitikėjimas "partijos" lyderiais su visuomene išreiškė nepasitikėjimą LKP sekretoriais E. Prichodskiu ir A. Papiovkinu. Tai buvo iki tol rajone negirdėtas atvejis." Abiems "partijos" vadovams buvo prikišamas "demokratijos ignoravimas", diktatoriškas valdymas, "nekompetetingumas". Pirmąjį sekretorių E. Prichodskį komunistai nuvertė. Įdomu priminti, kad dešimtaisiais atkovotos Nepriklausomybės metais "partijos draugų", jau tapusių valstiečiais ir socialdemokratais, iniciatyva Jonavos rajono savivaldybės taryba suteikė E. Prichodskui Jonavos garbės piliečio vardą.

"Taurosta" rašė ir apie rajkomo mėginimus 1998 m. minėti gruodžio 16-ąją, "kaip Lietuvos nacionalinio valstybingumo dieną". Mat, ant raudonarmiečių durtuvų "atneštas" į Vilnių V. Kapsukas Maskvos nurodymu tądien paskelbė atkurias Lietuvos valstybę.

1989 m. pradžioje numeriuose pateikiama įdomi polemikinė medžiaga apie JAV prezidento R. Reigano Deklaraciją dėl Baltijos šalių laisvės ir kupini pasipiktinimo sovietikų atsiliepimai. Nūdienos didžiatiražiniai laikraščiai galėtų tik pavydėti tokio objektyvumo ir nuomonių raiškos formų.

1989 m. kovą "Taurosta" pradėjo

Kalbos ir Knygos metai...

Ir "Taurostos" srovė tekėjo į Atgimimo jūrą

(Spaudos draudimo panaikinimo 100-mečiui skiriama)

eiti didesnės apimties ir 4000 egz. tiražu. Redakcinę kolegiją sudarė 9 žmonės. Redaktorius paliko ankstesnis - V. Juknelis, jo pavaduotojas žurnalistas Vidmantas Jankauskas.

Jaunieji subrandins naują Lietuvą

"Godojamoji tauta- tai degančios dvasios, gilaus ir aiškaus proto žmonės. Tik tokioje bendrijoje mes galime išlikti pasaulyje žmonėmis. Tokioje šviesoje šiandien turime stovėti visi mes, o ypatingai jaunieji. Tai jie (...) subrandins naują Lietuvą, paruoš ir pradės naujus ir didingus dvasios ir proto žygius (...) Ir taip bus, nes kito kelio nebėra.

Tad junkimės po Lietuvos ateities

Atkuriami istoriniai pavadinimai

vėliava, kurioje įrašyta: mylėk savo artimą, kaip pats save (...), švieskis ir šviesk, būk sąžiningas, doras, teisingas ir gražus žmogus,-" rašė "Taurosta". Taip mąstančių jaunuolių tada netrūko.

Balandžio 15 d. į Jonavą atvyko "Jedinstvos" Vilniaus tarybos pirmininkas Valerijus Ivanovas. Jis susitiko su vietinių jedinstveninkų vadove Brone Narakaitė. Štai viena būdingo turinio pstraipa iš skelbtos informacijos. Kalba neišsivardijęs vokietis: "Aš už vieną valstybinę kalbą visoj Tarybų Sąjungoj. Valstybinė kalba turi būti rusų ir jokia kita! O jeigu kitų respublikų kalbas paskelbime valstybinėmis - bus Babilono bokštas, kurį savo laiku išgriovė Jėzus Kristus."

Susirūpinta ir istorinių gatvių pavadinimų atkūrimu. Sovietmečiu "dalis tų pavadinimų pakeisti ideologiniais sumetimais (Vasario 16-osios į Pergalės, Prezidento į Tarybų). J.Ralio gatvės pavadinimas pakeistas į Spalio revoliucijos taip pat iš ideologinių paskatų. Kaip čia dabar - (Nukelta į 3-čią psl.)

NEATSKIRIAMA PORA

(Atkelta iš 1-mo psl.)

atsizadėdamas jo sunkiausia gyvenimo valandą. Paulius

persekiojo nekaltus žmones, įkalindavo juos ir netgi pasmerkdamas

Šv. Petro ir Pauliaus bažnyčia, Varniuose XVI-XVII a.

myriop (prisiminkime Stepono mirtį). Abu atgailojo dėl savo klaidų ir visu gyvenimu, visomis jėgomis siekė atitaistyti padarytą blogį, gyvendami nebe sau, bet Kristui ir jo Bažnyčiai. Abu gyveno iš Dievo gailėstingumo ir liudijo Dievo gailėstingumą. Abu iki mirties išpažino Kristų, abu tapo kankiniais Romoje imperatoriaus Nerono laikais. Petras, pasak padavimo, buvo nukryžiuotas žemyn galva, o Pauliui kalaviju nukirsta galva.

"Bažnyčios žinios"

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštaitienė, email: mgestautas@hotmail.com
Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

AMERIKA

dr. Jonas KUNCA, M.D.

Suplūdę į Naujajį Žemyną europiečiai sukūrė kelstinčią JAV šalį. Išlaisvino ją ir pamažu įgyvendino demokratinę santvarką, kuri buvo pavyzdžiu visam pasauliui. Padėjo karų apimtos Europos šalims laisvai apsispręsti po I-o Pasaulinio karo. sustabdė komunizmą prie geležinės uždangos prisidėdama prie NATO. Buvo JTO pradininkė su tkslu išlaikyti taiką ir laisvę pasaulyje. Priglaudė milijonus ieškančių geresnio gyvenimo ar pabėgusių nuo persekiojimų. Tai tik dalis Amerikos įnašo žmonijai. Už tai į Ameriką žmonija buvo sudėjęs savo viltis ir ją laikė pasaulio vade, ypač po S. Sąjungos subyrėjimo. Dabar staigiai nubluko tas modelio įvaizdis. Ar laikinai, ar visam laikui? Neramiai laukiam atėities atsakymo į tą visiem svarbų klausimą.

Teroristų antpuolis 2001 m. apstulpino Amerikos tautą ir valdžią, nes niekas negalvojo apie tokią galimybę. Kad apsaugoti nuo kurio nors prieš raketų, buvo ruošiamas priešraketinė sistema. Amerika siekė užsitikrinti absoliutų saugumą. O dabar štai keliolika teroristų sugriovė finansų centro bokštus Niujorko viduryje ir patį Pentagoną Vašingtone. Susirinkę Vašingtono vadai svarstė ką daryti. Tauta laukė drastiškos reakcijos. Tik nebuvo aišku, prieš ką nukreipti kerštą. Surasta, kad žuvę teroristai yra Osama bin Laden pasekėjai, kad jų paruošimo bazės yra Afganistane. Nutarta užimti tą šalį ir sugauti patį teroristų vadą - bin Laden. Saugumo prosekutorius siūlė priimti jo planą: okupuoti Iraką, nušalinti Sadam Hussein ir įvesti ten demokratinės valdžios modelį. Planas buvo priimtas, tik nutarta pradėti nuo Afganistano.

Afganistaną pavyko lengvai užimti, bet bin Laden laiku pabėgo į kalnus prie Pakistano sienos. Palikę patikėtinį prezidentą okupuotam krašte ir nedidelę įgulą, amerikiečiai karines jėgas nusiuntė okupuoti Iraką. Kaip karo priešastį pasirinko, pagal Wolfowitz, masinio naikinimo ginklų buvimą toje šalyje. Norėta, kad Saugumo Taryba priimtų rezoliuciją legalizuojančią šį karą. Paašikėjus, kad

tam neužteks balsų, Amerika veikė vienašališkai su alijansu, į kurią įėjo Anglija, Australija ir simboliškai visa eilė mažesnių valstybių, pasiuntusių tik mažą, daugiau simbolinį karių skaičių. Po smarkių bombardavimų okupacija vyko be rimtesnio pasipriešinimo. Sunkumai prasidėjo tik po pergalės ir prezidento karo pabaigos paskelbimo. Mat, okupantai nebuvo suplanavę okupuotos šalies tvarkymą. Kilo netvarka, stoka maisto, elektros ir vandens. Kartu su tuo prasidėjo žmonių nepaistenkinimas ir demonstracijos, kurias amerikiečių kariuomenė apšaudė. Irakiečiai ėmė kerštauti už nužudytus nekaltus žmones ir pradėjo užpuolinti okupantų karo dalinius, viešbučius ir ruošiamos irakiečių policijos būstines. Pasipriešinimas virto beveik sukilimu, ir Vašingtonas nutarė atsakyti dalies savo planų ir skubiai perleisti valdžią irakiečiams.

Čia iškilo nauji sunkumai. Irako gyventojai nepasitiki okupantu. Jie nori išsirinkti patys savo valdžią. O ji gali būti musulmonų fanatikų, kadangi daugumą gyventojų sudaro šiitai musulmonai, turintys ryšius su Iranu. Tokia valdžia galėtų būti pavojingesnė Amerikos interesams negu pats Sadam Hussein. Iš kitos pusės, neleidimas laisvai išsirinkti valdžią priverstų prie naujų riaušių.

Susidėjęs paini padėtis privertė Vašingtoną šauktis JTO pagalbos. Susitarta, kad JTO atstovas sudarys priimtinių laikino Irako valdžios atstovų sąrašą, ir birželio mėn. 30 d. valdžią bus atiduota jiems. Tik Amerikos Irako gubernatorius viską sumaišė, leisdamas ju sudaryti irakiečių tarybai išsirinkti min. pirmininką. Tapo neaišku, kas galų gale sudarys naują valdžią: amerikiečiai ar JTO atstovas. Jei šį klausimą spręs Vašingtonas, galima laukti naujo maišto, nes irakiečiai tokios vyriausybės nepripažins ir jos neklausys.

Čia bene teks įsikšti pačiam prezidentui ir parodyti, ar Amerika stovi už JTO, ar ji yra nutarus veikti vėl savo ruožtu. Amerikos politikos žinovas Zbignev Brzezinski mano, kad neužtenka spręsti vien Irako klausimą ir kad reikia kartu teisingai užbaigti Palestinos konfliktą. Kitaip, pagal jį, irakiečiai išsirinks JAV ir Izraeliui priešišką valdžią, ir nebus stabilumo Vid. Rytuose. Šis politologas yra buvęs prez. Reagano Saugumo patarėjas ir gerai pažįsta susidariusią padėtį Vid. Rytuose.

Irako karui Amerika jau išleido apie 200 milijardų dolerių. Prarado dar virš 700 karių ir pasaulio pasitikėjimą jos dabartine politika ir vadais. Pasaulio dominavimo planas, berods, jau virto niekais, nes alijantų naujumi panašiu karu žygiam Vašingtonas nesuras. Irake bin Laden pasekėjai teroristai rado puikią progą puolinti amerikiečius ir plėsti savo veiklą musulmonų šalyje, kurias Amerika nustatė prieš save užpuolma Iraką ir nesprendama Palestinos konflikto. Bene užtruks ilgesnį laiką, kol JAV vėl atgaus savo prestižą ir pasitikėjimą, jei iš vis taip įvyks.

Tuo tarpu dėl Vid. Rytų konfliktų beveik padvigubėjo naftos kaina. Tai pagilins pasaulinę ir JAV krizę.

ROŽĖ NETURĖTŲ SUKLAIDINTI

Edmundas SIMANAITIS

Socdemų kandidato į prezidentus Česlovo Juršeno ir Valstiečių ir Naujosios demokratijos iškelto kandidatės Kazimieros Prunskienės pasirodymas televizijos ekrane prasidėjo dženelmenišku rožės žiedo įteikimu varžovei. Šis gestas buvo ne tik pagarbos damai išraiška. Antroji kur kas svarbesnė tokio poelgio priežastis buvo kiauurai pragmatiška ir ne mažiau politiška. Nesipešim, nesikandžiosim, gal šiek tiek pusiau su humoru pasikepsnosim, bet jokių provokuojančių klausimų apie "Šatriją" ir dramatišką pirmosios Vyriausybės veiklos pabaigą. Galima neabejoti, kad kitokio porų komplektavimo atveju, principinių ir aštrokų klausimų kandidatams būtų buvę apšiai.

K. Prunskienė teigiamai atsiliepė apie V. Adamkų ir Č. Juršėną, nors tvirtino, kad pastarasis puikiai išmano juridines procedūras ir jam labiau tiktų Seimo vadovo kėdė. Be to, jam stinga kompetencijos energetikos, ekonomikos ar socialiniuose reikaluose.

Kandidatės nuomone V. Blinkevičiūtė ir P. Auštrevičius darbuosi vienoje kiekvienam įprastoje veiklos srityje, todėl jiems dar reiktų "perprasti viešąjį gyvenimą" ir bandyti iš naujo bent po dešimties metų.

Čia verta prisiminti Atgimimo metus. Kovo 11-osios Aktas. Rubikonas peržengtas. Profesionalių diplomatų Sąjūdžio gretose nebuvo, o ir būti vargu ar galėjo. Išsivijojus atstovams, turintiems diplomatinio darbo patirtį kelias nebuvo atvertas. Tai atskira skaudi tema svarstytina ne šiame rašinyje. Bet atsirado asmenybių, kurios "neperpratusios viešojo gyvenimo", energingai ėmėsi Valstybės atkuriamąjį darbo. Dažnai tai buvo panašu į vaikščiojimą kardo ašmenimis. Okupanto iki dantų apginkluotomis

Bet Irako nesekmė gali išeiti ir į gerą. JAV suprato mesianišky planų klaidą ir greičiausiai grįš bendradarbiauti su likusiu pasauliu ir su JTO, kurią buvo paniekinus. Bet sugrįžti Amerika gali tik kaip viena iš svarbiausių JTO narių, o ne pretenduojanti diktuoti pradėti nepagrįstus karus.

Prez. Bush suprato padaręs didžiulę klaidą ir įstūmęs JAV į apgailėtiną padėtį. Save gelbėdamas jis pavedė gen. Powell ieškoti diplomatinės išeities veikiant per JTO. Buvo sustabdyta parama Kabalos patikėtiniui, Chalabi ir net padaryta krata jo namuose. Betgi politinis pokytis JAV politikoje turėtų būti daug platesnio masto ir apimti visą Vid. Rytų sritį, taigi ir Palestiną. O tam rekalinga sumažinti neokonservatorių įtaką Baltuosiuose Rūmuose ir Kongrese. Vargu dabartinis prezidentas išdrįs tai padaryti. O ir demokratų partijos kandidatas bijosi net paminėti šitą klausimą.

divizijomis užtvindytame krašte, visuomenėje, apraizgytoje tankiu agentų ir slaptųjų informatorių tinku, buvo vykdoma subtili aukštojo pilotažo politika. Atgimimo architektams Vakarų politikos grandai negailėjo patarimų: "Tik netrukdykite Gorbiui daryti perestrojką". Nei patarimai, nei grasinimai, nei teroras nesustabdė svarbiausiojo siekio - atkurti Lietuvos nepriklausomybę. Šimtmečio pergalė buvo pasiekta dėka tuometinių politikų tautinės savimonės brandimo ir pilietinės atsakomybės suvokimo. Patarimas atėjo dirbant ir ne iš karto.

Šis trumputis, bet ne paskutinis ekskursas į gyvą istoriją, liudija jau ne kartą patikrintą tiesą - svarbiausias vaidmuo tenka asmenybei, o pastarosios poziciją lemia pilietinis nusiteikimas. P. Auštrevičiaus 13 metų darbas atsakingose valstybės pareigūno pareigose parodė ne tik aukštą profesinę kompetenciją, bet ir daugiaplanį valstybės reikalų suvokimą naujomis sąlygomis - Lietuvai rengiantis tapti NATO ir Europos Sąjungos nare. Jo patirtis integracijos į Vakarų saugios gerovės sistemas yra unikali. Šia prasme P. Auštrevičiui neprilygsta nė vienas iš kandidatų į prezidentus.

Konstitucinis Teismas, juridškai užbaigdamas borisovinio paksizmo istoriją, iškristalizavo esminės svarbos pilietiško dēmenį - priesaikos sulaužymas tolygus politikos ar valstybės pareigūno politinei mirčiai. Partizanų karo lauko teismas už priesaikos sulaužymą baudė mirtimi. Beje, ši nuostata II Pasaulinio karo metais buvo būdinga visų okupuotų šalių ginkluoto pasipriešinimo judėjimams.

Dar vienas ekskursas į II Respublikos pradžią. 1991 m. sausio 2 d. Vilniuje SSRS vidaus kariuomenė, kurios svarbiausia paskirtis buvo vykdyti genocido akcijas, užima LKP archyvą ir LKP CK pastatą. Sausio 4 d. LR Vyriausybė nutaria pakelti maisto produktų kainas ir sausio 7 d. apie tai viešai paskelbia. Pasigarsina anoniminis rusakalbis nacionalinio gelbėjimo komitetas. Sausio 8 d. apie trys tūkstančiai rusakalbių jedinstveninkų protestuodami prieš kainų pakėlimą bando įsiveržti į parlamentą. Tą pačią dieną Atkuriamasis Seimas sustabdo provokacinį Vyriausybės nutarimą pakelti kainas. Premjerė K. Prunskienė susitinka Kremljuje su Gorbačiovu. Grįžusi į Vilnių pareiškia apie Vyriausybės atsistatydinimą in corpore. Provokacijų kulminacija sausio 13-oji.

Tada dar neturėjome Konstitucinio Teismo, kuris būtų galėjęs patikrinti ar kainų pakėlimas nebuvo nedraugiškos šalies slaptųjų tarnybų specialiai parengta dingstis suvaidinti "nusivylusios liaudies".

(Nukelta į 4-tą psl.)

Ir "Tauros" srovė...

(Atkelta iš 2-tro psl.)

pagrindinė gatvė ir pavadinimas ne raudonas!" - rašė V. Juknelis.

Gegužės 26 d. numeryje nagrinėjamas 1989 m. kovo 20 d. "Azoto" įmonėje sprogusios amoniako saugyklos pasekmės, skaudžiausiai palietusios kelis rajonus. "Jei šiandien avarija įvyko Jonavoje, ryt, poryt ar neįvyks kitur? Ne bėgti reikia, o vienyti ir siekti savo žemėje būti tikrais šeiminkais."

Kita žinia liudija buvus būdingo sovietmečiui visuomenės dezinformavimo. "Avarijos metu (...) iš štabo gaudavo tokią informaciją: jūsų gyvenvietės šleifas neliečia, nekelkite panikos! (...) Dėl to ir Upninkų darželio vaikučiai su nėsčiomis moterimis avarijos dieną buvo išlaipinti iš autobuso ir sugrąžinti atgal į darželį - nekelkite panikos! (...) Po avarijos vaikai ir kai kurie suaugę pradėjo viduriuoti, vemti. Matyt, per Velykas ko nors užvalgė - nekelkite panikos!" Rajkomo ir Sąjūdžio pozicijos dėl visuomenės informavimo apie rajoną ištikusią nelaimę buvo diametraliai priešingos.

(Bus daugiau)

Australijos Lietuvių Dienos Melbourne

Dailės parodos

Jau kvietėme atsilipti dailininkus ir tautodailininkus ir susisiekti su Julija Simankevičiene (03) 9885-1792, Irta Strazdauskienė (03) 9397-1767 ir Dalia Didžiene (03) 9398-3160 Dabar truputis detalių:

Dailės parodoje bus šie skyriai:

Bendras: tapybos/grafikos, skulptūros, keramikos ir fotografijos. Šiems darbams po vieną premiją skiria Australijos Lietuvių Dienų ruošos komitetas. Be to, Vinco ir Genovaitės Kazokų Vaizdinio Meno Fondas skiria po vieną premiją tapybos/grafikos ir skulptūros/keramikos darbui **lietuviška tematika**.

Jaunimo – nuo 12 m. Iki 18 m. Šiam skyriui tris premijas skiria ALB Krašto Valdyba.

Vaikų – iki 12 m. Darbai bus premijuojami individualių mecenatų.

Tautodailės parodoje bus eksponuojami tradicinės ir naujosios tautodailės darbai. Atskira grupė – Australijoje sukurti tautodailės

dirbiniai kalėdine tematika: vainikai, puokštės, prakartėlės, eglutės papuošimai, šiaudelių "sodai". Darbai kalėdine tematika bus premijuojami.

Dailininkai ir tautodailininkai kviečiami atsitišti ne daugiau kaip tris darbus, paruoštus eksponavimui. Visus darbus reikės pristatyti į Lietuvių Namus North Melbourne iki 26/12/04 arba anksti rytą į Arts House parodų salę. (Detales kiekvienam dalyviui praneš koordinatoreds).

Informaciją apie save ir darbų sąrašus su pavadinimais ir kainom prašome atsitišti iki spalio pabaigos.

Tik turint šią informaciją galima planuoti parodos katalogą ir Ald leidinį.

ALD Informacija

ALD Komitetas skirs po vieną premiją už tapybos/grafikos, skulptūros, kjeramikos, fotografijos darbą, ir taip pat premijas už tautodailės darbus kalėdine tema.

Šių premijų mecenatas yra Australijos Lietuvių Fondas, paskyręs \$4000 meno parodos išlaidoms, įskaitant ir premijas. ALB Canberros Apylinkės V-ba yra paskyrusi \$500 ir Melbourne Apyl. V-ba \$300 premijoms.

Jeį atsirastų mecenatų, norinčių kad ir nedidelėmis premijomis paremti ar paskatinti kokio specifinio tipo kūrybą (pav. vaikų dailės darbus), prašome pranešti dailės parodos koordinatorei Julijai Simankevičienei, 17 Glen Rd. Ashburton, 3147, tel. 03-9885-1792, e-mail spule@yahoo.com arba tautodailės parodos koordinatorems Irta Strazdauskienėi, 224 Osborne St. Williamstown, 3016, tel 03-9397-1767 arba Daliai Didžienei, 107 Esplanade, Altona 3018, tel. 03-9398-3160. Taip pat ir menininkai, kurie dar nėra pareiškę noro dalyvauti parodoje, susisiekiite su Julija, Irta ir Dalia.

ALD K-to Informacija

ROŽĖ NETURĖTŲ SUKLAIDINTI

(Atkelta iš 3-čio psl.)

pykčio proveržį, paralyžiuoti Valstybės institucijų veiklą, išvaikyti Parlamentą, kelias dešimtis aktyvių nepriklausomybininkų sušaudyti ir įvesti Sovietijos prezidento valdymą Lietuvoje?

Jeigu asmeniui, sulaužiusiam valstybės pareigūno priesaiką, Konstitucinio Teismo sprendimu jau uždaryti visi keliai į didžiąją politiką,

tai kiekvienas rinkėjas turėtų žinoti, kad renkant naująjį prezidentą, būtų labai rizikinga atiduoti balsą už kandidatą, kuris jau kartą mirtinos grėsmės Nepriklausomybei akivaizdoje negebėjo deramai atlikti Vyriausybės vadovo priedermės. Šiuo atveju klausimą apie priesaikos sulaužymą sprendžia ne Teismas, o kiekvienas rinkėjas prie balsavimo urnos.

LIETUVIŲ KALBOS ATEITIS AUSTRALIJOJE

Gegužės 20 d. *NSW Board of Studies* sukvietė lietuvių, latvių, čekų ir slovėnų bendruomenių atstovus pranešti Australijos Švietimo ministerijos nurodymus dėl šių kalbų ateities valdiškose gimnazijose. Šie nurodymai atėjo iš Canberros, t.y. iš Valstybinės Švietimo ministerijos. Lietuvių kalbą atstovavo Sydnėjaus šeštadieninės mokyklos mokytojos dr. Liuda Apinytė-Popenhagen ir Violeta Kondrotienė.

Susirinkime buvo pranešta, kad nuo 2006 metų pradžios visos aukščiau minėtos kalbos, įskaitant lietuvių, nebebus įskaitytos į *University Admissions Index (UAI)* sąrašą.

Šiame susirinkime *NSW Board of Studies* direktorius John Bennet, pranešė dalyviams, kad nuo 2006 metų pradžios tebebus galima mokytis lietuvių kalbą nuo 7-tojo iki 12-tojo kurso šeštadieninės mokyklos patalpose (Saturday School of Community Languages) taip kaip ir dabar. Tik tai nebebus galima įskaityti lietuvių kalbos pažymius į universiteto įstojimą prašymą.

Reiškia, moksleiviai galės lankyti lietuvių kalbos kursus ir nuo 2006 metų. Jų 10-tosios klasės rezultatai bus įrašyti į School Certificate pažymėjimą, ir 12-tosios klasės rezultatai bus įrašyti į Higher School Certificate pažymėjimą. Bet lietuvių kalba nebebus įskaityta į UAI procentus, šiuo būdu lietuvių kalba nebeturės "akademines" vertės prašymuose į Australijos universitetus.

Šie nusprendimai jau buvo padaryti prieš kai laiką. Švietimo ministerijos administratoriai stebi moksleivių skaičių per paskutinius 4-rius metus. Dabartinių metų *Board of Studies* reikalauja nemažiau kaip 15-ka vienos kalbos mokinių 12-tame kurse per visą Australiją. Šiuo laiku yra 2 lietuvių kalbos mokiniai

Sydnėjeje ir 4 Melbourne, iš viso nebėra Adelaidėje pagal gautas informacijas. (Iš viso yra 13-ka oficialiai užregistruotų gimnazijos amžiaus mokinių Sydnėjeje ir 18-ka Melbourne).

Per susirinkimą lietuvių kalbos mokytojos aiškino, kad Sydnėjaus mokinių skaičius padidėjo per paskutinius du metus. 12-tosios klasės mokytoja Violeta Kondrotienė pastebėjo, kad po šito pranešimo gali vėl sumažėti, nes 12-tojo kurso studentai neturi laiko lankyti kursus šeštadienio rytą, jei šitie kursai nepadeda gale meti su sprendžiamaisiais procentais.

Vidurinių klasių mokytoja ir ALBKV Vice-pirmininkė, dr. Liuda Popenhagen aiškino, kad naujai atvykusių lietuvių skaičius auga, ir jų gimnazijos amžiaus mokiniai kuo daugiau ateina į šeštadieninės mokyklos lietuvių kalbos kursus. Šie jaunuoliai turi progą įskaityti savo gerą lietuvių kalbos mokėjimą į UAI procentus, ir užtikrinti savo įstojimą į universitetą.

Direktorius John Bennet išklaušęs pasisakymus, atsakė: "Jeį lietuvių skaičiai padidės ateityje, tai bus galima atstatyti lietuvių kalbos statusą." Kiti dalyviai atsakė, kad būtų labai sunku atstatyti kalbos padėtį, nes vėl iš naujo reiktų surasti kalbos egzaminatorius ir mokytojus kurie paruoštų UAI atitinkamus 12-tojo kurso įvertinimus.

Šeštadieninės mokyklos direktorė, Marjory Ellsmore, skatino, kad kuo daugiau mokinių ateitų į kursus. "Tai vienintelis būdas užtikrinti lietuvių kalbos ateitį valdiškose gimnazijose". *Board of Studies* atstovai prižadėjo atsitišti ir kitas informacijas apie įvairias galimybes įgauti finansinės paramos pravesti kalbos kursus savo bendruomenės patalpose. Dar šios informacijos neatėjo.

Liuda POPENHAGEN

Mokytojai kviečiami konferencijon!

Ateinančių Australijos Lietuvių dienų metu, kaip įprasta, ruošiamas Australijos Lietuvių Mokytojų Konferenciją, numatoma š.m. gruodžio 28 dieną, antradienį, 9.00-12.00 val. ryte, Melbourne Lietuvių Namų Bendruomenės salėje, Errol Street, North Melbourne.

Kviečiami dalyvauti visi buvę ir dabar dirbantys lietuvių kalbos mokytojai bei kiti lietuvišku švietimu besidomintys asmenys.

Mielus kolegas prašome nedelsiant atsilipti į šį kvietimą, pranešti apie savo dalyvavimą ir pasiūlyti temas diskusijoms. Taip pat norėtume sužinoti, ar atsirastų norinčių pakalbėti kuriuo nors rūpimu klausimu. Gavę atsiliėpimus, galėsime sudaryti atitinkamą programą.

Jūsų atsiliėpimų laukia rengėjos – Rūta Kenny ir Jieva Ariene.
Rūtos adresas: 1/12 Coventry Street, Montmorency, Vic. 3094.
Tel: (03) 9431 4852. Jievos tel: (03) 9850 6412.

Apie iš Lietuvos atvykstančius studentus

Gražina PRANAUSKIENĖ

Š.m. liepos mėnesį į Australiją atvyksta jauna vilniečių porėlė: Algis Akstinas ir Gintarė Verbickaitė. Jaunuoliai yra priimti į Viktorijos universitetą, todėl pusantrų metų gyvens Melbourne.

Kuo gi mes galėtume jiems padėti? Pirmiausiai - labai opus apsigyvenimo klausimas (pageidautina pirmoje zonoje). Tada - darbo klausimas, juk studijos pusmečiui \$8,000! Užsienio studentai gali dirbti po 20 valandų per savaitę.

Kuo Algis ir Gintarė gali padėti mums? Artėjant Australijos Lietuvos Dienoms abu jaunuoliai yra potencialūs sportininkai, šokėjai, dainininkai ar net renginių vedėjai. Gal organizatoriai atkreips dėmesį į naujas, į mūsų bendruomenę norinčias įsilieti jėgas!

Studentų apsigyvenimo, darbo ir kitais klausimais prašome darbo valandomis skambinti (03) 9248 1174 Gražinai Pranauskienei.

Na, o dabar prašome iš arčiau susipažinti kas jie tokie:

Algiui Akstinui ir Gintarėi Verbickaitėi yra 24 metai. Abu vilniečiai. Gintarės abu tėvai (Raimundas ir Zinaida) yra kilę nuo Ukmergės. Algio (Vytautas ir Danutė) iš Dzūkijos ir Aukštaitijos.

Algis yra baigęs Vilniaus universiteto verslo administravimo ir vadybos specialybę. Studijų laikais aktyviai dalyvavo studentų organizacijų veikloje - buvo tarptautinės studentų asociacijos AIESEC narys. Baigęs studijas pusę metų stažavosi Pietų Afrikos Respublikoje, ten dirbo Soros fondo programose.

Algis Akstinas

Gintarė Verbickaitė

Pradėjo dirbti dar vidurinėje mokykloje, pradžioje - Surinkinėjo tekstus ir darydavo brėžinius kompiuteriu studentams, vėliau tik baigęs vidurinę mokyklą pradėjo dirbti pastovų darbą. Paskutinius pusantrų metų dirbo Vilniuje daniško kapitalo telekomunikacijų kompanijoje.

Gintarė yra baigusi Vilniaus Gedimino technikos universitetą, taipogi verslo vadybos studijas anglų kalba. Dalį studijų pagal pasikeitimų programą mokėsi Suomijoje.

Gintarė ir Algis

Pradėjo dirbti dar vidurinėje mokykloje, pradžioje - Surinkinėjo tekstus ir darydavo brėžinius kompiuteriu studentams, vėliau tik baigęs vidurinę mokyklą pradėjo dirbti pastovų darbą. Paskutinius pusantrų metų dirbo Vilniuje daniško kapitalo telekomunikacijų kompanijoje.

Abu mėgsta sportuoti, jeigu kartu - tai žaidžia lauko tenisą, važinėja dviračiais, paskutinius pusantrų metų Tomo Petreikio studijoje, šoko

klasikinius šokius. Nors Algis labiau mėgsta krepšinį, kurį profesionaliai žaidžia nuo 8 metų. Laisvalaikiu mėgsta daryti ką ir visi jauni žmonės.

Kodėl nutarė studijuoti magistro studijas Australijoje?:

Dėl keleto priežasčių: Dėl nepakeičiamos „kitokios“ patirties savarankiškai studijuoti užsienyje. Studijų kokybės Australijoje. Noro pažinti naują kultūrą ir šį pasaulio kraštą.

Kodėl Melburnas?

Turbūt būtume pasirinkę kitą universitetą ar miestą. Tiesiog taip išėjo, kad Universitete dirbanti lietuvė p.Gražina pastebėjo gerus mūsų egzaminų rezultatus ir nuo tada nepaleido iš rankų visokeriopai skatindama ir padėdama.

Ką ruošiasi veikti po studijų?:

Su nauja jėga ir patirti kibtį į darbą Lietuvoje. Čia dabar atsiveria dar didesnės galimybės, kaip niekur kitur paprasti ir draugiški žmonės, savas kraštas.

Adelaidės padangėje

Šventosios Dvasios sekmadienį, gegužės 30-tą, Palaiminto vysk. Jurgio Matulaičio ateitininkų kuopos nariai prieš mišias surengė Šv. Dvasios valandą. Ją įsteigė Pranas Pusdešris prieš 18 metų. Tačiau tik ateitininkai ir saujelė kitų ateina susikaupti gilesniam dvasinių tiesų palaiminimų apmąstymui.

Prieš altorių ant padėklėlio degė žiburėlių ežerėlis, kuriame kiekviena liepsnelė priminė į amžinybę iškeliavusius kuopos narius. Atrodo, kad turime daugiau narių Anapus nei Šiapus... Amžiną atilsį jiems, o mums toliau žengti visa atnaujinant Kristumi dar prieš akis besitfiesiančiais gyvenimo keliais.

Šešetas kuopos skaitytojų kalbėjom Garbingąją rožinio dalį, Šv. Dvasios litaniją, mąstymines maldas ir ateitininkų Tikiu, o po kelių minutėlių Darius Kubilius (22 m.) smuiku užtraukė *Guonod Ave Marija*. Ši melodija Dariaus pirštais skambėjo švelniai ir pakiliai, kūrė ramybę ir taiką, ir buvo itin jautrus šventosios valandos užbaigimas, kad norėte norėjosi ilgiau šia šilta nuotaika pagyventi... Visgi, dirbant ir su visokiais rūpesteliais apsiuoptynt, šitokios nuotaikos bent kiek atpalaiduoja mintis ir širdis nuo įtampų ir, rodos, atsiveri Taikos nešamam palaiminimui. Darius yra Augustino ir Rusnės Kubilių sūnaus Gintaro - ateitininkų šeimos - sūnus. Jis studijuoja muziką Adelaidės konservatorijoje, ir ten groja orkestre. Jį taip pat pasikviečia ir kiti muzikiniai vienetai pasirodymo progomis.

Po mišių ir kitų maldų, kurias aukojo ir vedė kun. Juozas Petraitis, MIC, Gabrielė Žilinskaitė priekais Šventei tikusį Pr. Pusdešrio eilėraščių *"Tylintysis svečias"*. Tai tarsi šventosios valandos tęsinys, kad palaiminimai, kaip svečias Kristus, netikėtai ateina ir sėdasi mūsų dvasios seklyčios suoloje... *****

Lietuvių Namuose choro

Lituanica dainoriai suruošė savo popietę: labai skaniais pietumis pamaitino alkanuosius, o popietę į loteriją paleido "tūkstantį ir vieną" laimikį - net gerą pusvalandį truko nuvalyti krovinius nuo stalo!... Tuojau stalai buvo nustumti į šalį, sustatytos kėdės žiūrovams, ir atsivėrus uždangai septynetas vyrų ir septynetas moterų, prie pianino vadovaujant dirigentui Jonui - buvusiam Jonukui - Pociui, padainavo trejetą dainų. Tuomet, tarsi viliodami žiūrovus nebijoti įstoti į *Lituanica* sąstatą, choristai nusileido į scenos papėdę, bei susėdę veidu į žiūrovus, šioms padėjo sudainuoti šešias dainas, kurios buvo lapeliuose atspausdintos. Tai praktiškas parodymas, kad dainoriai nepersidriba penktadieniais ateidami į repeticijas. Labai įtikinantis "kvietimas".

Tie, kurie dalyvavo bažnytinės eigos ir teikėsi ateiti į *Lituanicą* popietę, tikrai išgyveno ne eilines sekmadienio nuotaikas.

Elena LOMSARGIENĖ

Sėdžiu prie lango...

Sėdžiu prie lango, jau vienuoliktą valandą vakaro ir tik tik sutemo. Šiltas malonus vakaras. Matau apšviestą baltą Priskėlimo bažnyčią.

Jau savaitė kaip esu Kaune. Taip greitai laikas prabėgo. Kiekviena diena už kitą įdomesnė. Vakara, buvome Botanikos sode kuriame pats irisus žydėjimas. Prie sodo vyksta kelių statybos darbai. Pastatytas naujas tiltas per Nemuną ir dabar pratiesiamas platus kelias pro pat Botanikos sodą.

Vilnius žydi kaip jauna išsimylėjusi mergaitė, puošiasi ir puošiasi. Kaunas, dešimt metų snaudęs, atsibudo. Gatvės tvarkomos, stambi statyba plečiasi, gražių namų ant Aleksoto kalniuko pristatyta. Akivaizdžiai keičiasi.

O koks malonumas vakare pasivaikščioti. Eju Vilniaus Gatve nuo Katedros ir apie jus galvoju. Vienoj pusėj Džinsų parduotuvė, kitoje Avilio terasa ir Senieji rūšiai - restoranai, cukrainė, Architektų namai, Studentų bažnyčia. Šliaužiu toliau. Pasuku dešinėn į Laisvės Alėją. Žmonės čia šaukdamai lėtai vaikščioja: jaunos porėlės sėdi ant suoliukų, mato tik vienas kita, jauna šeima džiaugiasi prie pašto spalvingom sodintomis gelėmis; gražiai apsiėngusios moterys su ilgom kojom iki pažastų, žiūri į vitrinas kuriuose skoningai išdėstytos prekės iš viso pasaulio (su

europietiškom kainom); gaujos jaunų bachūrų (bernų) su labai trumpais plaukais, apsiėngę Adidas rūbais lyg tai būtų uniforma, sustoję rūko, nuobodžiauja. Nesikabinėja. Iš viso labai saugus jausmas. Nesimato nei girtuoklių nei prastai besielgiačio jaunimo. O kavinių, kavinukų, restoranų, restoranėlių!.. Prie muzikinio teatro, Sodo kavinė išsiplėtusi į patį sodą - gyva muzika groja... žmonės atrodo be streso. Iš viso žmonės Kaune neskuba, net einant ir pareinant iš darbo, nesijaučia tuo didmiesčio beproto skubėjimo. Tačiau mašinos lekia... ypač su jaunais vairuotojais taip lekia, lyg rytojaus nebus.

Užvakar ilgai pasivaikščiojau saulutei besileidžiant. Gal atsimenat Lietuvių, Dzūkų, Aukštaičių gatves? Laidteliais iki Mickevičiaus, Donelaičio...? Žemaičių gatvė? Aš čia gyvenu pas Pranciškonės vienuoles. Labai šiltai mane priėmė ir prižiūri.

Einant ne pagrindinėms gatvėmis, aiškiai matosi kad Lietuvoje žmonės pasidalino į du sluoksnius - tie kurie galą su galu nesuveda ir Dievas žino iš ko pragyvena, ir labai pasiturintieji. Medinis namelis, kurio pūnančios lentelės penkiasdešimt metų nedažytos, stovi šalia milžiniškos penkių aukštų pilaitės, su aukštom cementinėm tvorom ir visokiom elektroninėm apsaugom. Einant

gatve, prašvilpė ant aukštų kulnukų elegantiška graži moteris ir už keleto žingsnių vos paeina sena sulinkusi moteriškė su iškliušiais batais.

Šiandien buvau Pažaislio vienuolyno bažnyčioje. Nors remontai dar nebaigti, labai gražiai atrodo. Mane pasitiko viena mokytoja ir padovanojo nuostabią knygelę "Gražiausios krikščionybės Maldos" iš kuriuos jums išrinkau vienos maldos ištrauką - norėčiau su jumis pasidalinti...

Rafaelės Meri del Valis (1865-1930) Ispanų kilmės kardinolas meldavosi šią maldą, kiekvieną kartą po Šv. Mišių.

*Nuo noro būti vertinamam,
Nuo noro būti mylimam,
Nuo noro būti išaukštintam,
Nuo noro būti giriamam,
Nuo noro būti aukščiau už kitus,
Nuo noro būti klausiamam patarimų,
Nuo noro būti pripažintam
Nuo baimės būti mėgintam,
Nuo baimės būti nuvertintam,
Nuo baimės būti paniekintam,
Nuo baimės būti apšmeižtam,
Nuo baimės būti pamirštam,
Nuo baimės būti pajuoktam,
Nuo baimės būti įžeistam,
Nuo baimės būti įtartam*

Išlaisvink mane, Jėzau!

Apkabiniu jus visus
Danutė LEVICIENĖ

Iš knygos "PO EUKALIPTAIS"

Alē LIUBINIENĒ

(Tēsinys iš praeito nr.)

DARBAS KOJINIŲ FABRIKĒ

- Merginos, ar jau gavote darbā? – po vakarienes Katinienē paklausē mūs.

- Taip, jau jos turi. Ateis dirbti su manim kaip konduktorēs, – Eva atsakē uż mus.

- Kaip gaila, nes man šiaudien pasiteiravus mūs darbovietē dēl darbu, atsakymas buvo teigiamas. Tai jeigu norite švarų, lengvā darbā siūti kojinių siūles, tai yra jūs, – Katinienē kalbējo su autoritetu, lyg tas fabrikas būtū jai priklausēs.

- Bet mes jau turim darbā su tramvajū administracija, – Monika užtvirtino, kā Eva buvo sakius prieš tai.

- Nebus jums taip gerai kaip Hilton Hosiery fabrikē, mergaitēs... Tikrai ne taip gerai.

- Mes ten gausim gražias uniformas ir kepures su kozieriu, – aš pasirygiau.

- Bet jie jums nemanikiuruos rankų pirštū ir nebus toks švarus darbas šiltam kambarijē – ji dar kartā bandē mus prikalbėti.

- Ten manikiuruos mūs rankas? Koks tas per darbas? Aš tikrai noriu pati tai pamatyti, – Monika čiauškejō nepatikēdama.

- O kiek moka į savaitę? – Eva staiga paklausē.

- Jūs labai daug negausite kol jus apmokins. Bet kada pradēsit dirbti vienetinį darbā, tada uždirbsit gerus pinigus, – ji nuosirdžiai paaiškino.

- Aš vis tiek negalvoju, kad bus geriau apmokēta negu dirbant ant tramvajaus: graži uniforma ir pilna alga kol apmokina, – Eva ginčijōs su ja, tikēdamasi, kad nors viena iš mūs ateis dirbti į jos darbovietē.

- Hm... Tada aš geriau dirbsiu ant tramvajū kaip konduktorē, – sūvilota gražios uniformos, Monika pakeitē savo nuomonę.

- O tu, Alē? – Katinienē pažiūrējo į mane.

- Bet aš šiaudien pažadējau darbo įstaigojē, kad eisiu dirbti ant tramvajū...

- Nesirūpink. Rytoj rytā galim eiti kartu į mano fabrikā, o ten valdininkas pats tū sutvarkys su miesto darbo įstaiga, – ji padarē man sprendimā.

Sekantį rytā mes išėjom iš namū dar saulei nepatekėjus.

- Jeigu nelyja, aš visada einu pēsšia į darbā. Tas man sutaupo dešimtį tramvajaus bilietū per savaitę. Žinai. Alē, kadangi jau esame užpirkē žemēs

sklypā, dabar kiekvienas penas yra mums brangus. O išsimokėjus jį, reikēs dar daugiau pinigū statymui namo, – Katinienē man pasipasakojo.

Smarkus nakties lietus jau buvo nustojes. Einant gatvę, saulei tekant, mažos pelkelēs žibējo lyg veidrodīs ant kelio. Klausiausi paukščių čiulbant medžiuose, krūmuose ir geltonai žydinčiose "wattles". Pakeliui, klatinga katē sēdējo ant tvoros žiūrēdama į juos ir planavo savo pusryčius. Ji jau buvo bešokanti ant jų, bet tuo pačiu laiku šuo atlēkē lodamas ir puolē ant jos nuvydamas ją ir išbaidydamas paukščius. Einant toliau, kvapai apdegintos duonos, kvepančių lašinukū ir dešrelių sklido per atvirus langus, sukeldami man alkį.

Praėjom lentoms ir cementinėmis plokštėmis apkaltus namus. Iš daugumos jų kilo dūmai per kaminā. Vieni šildē kambarius, o kiti virē pusryčius ant malkinių krosniū. Dūmū kvapas man priminė vaikystēje šaltas žiemos dienas tėviškējē, kur krosnis kūrenosi nuo ankstyvo ryto iki vėlyvo vakaro.

- Žiūrēk, alē, dūmai kyla tiesiog į viršū. Šiaudien bus graži diena, – mano nauja draugē aiškino, man einant per Coburg vingiuotas gatves iki pasiekēm Moreland Road.

Šita gatvė buvo plati ir tiesi. Keletā tramvajū pralenkē mus, tarškēdami ant geležinių bėgiū, ir rētkarčiais Fordas ar Morris, šokinēdami per duobes, aptaškē mus su vandeniu.

Už valandos atėjom iki West Brunswick, ten pasisukom į Albion gatvę ir tada pasileidom į pakalnę į Hilton fabrikā.

Įėjus į priėngį, sušvilpē fabrikos švilpukas, ir staiga pasileido triukšmingos siuvimo ir mezgimo mašinos, aš persigandau. Man buvo pirmas kartas tokiam dideliam fabrikē, ar bet kokiam kitam.

Katinienē nuvedē mane į raštinę, pasakē kaž kā ten ir pradingo. Ten bestovint ir dairantis aplink, priėjo vidurinio amžiaus pražilusi moteriškē.

- Aš esu *forelady* čionai. Eikše su manim, – ji man prisistatē.

Sekdama ją ējau per koridorius iki priėjom didelēs dvigubas duris. Ji tik atidarē pusę

Pakalbēkime apie sveikatā...

Morkū sultys

Morkū sultys padeda normalizuoti viso organizmo funkcijas. Prikalsomai nuo sveikatos, per dienā galima išgerti 1/2-3/4 l morkū sulčių. Šiose sultyse yra labai daug vitamino A, o taip pat vitaminū C, D, E, K ir B grupēs vitaminū. Morkū sultys pagerina apetitā, virškinimā ir dantū struktūrā.

Moteriai laktacijos periodu rekomenduojama kasdien gerti daug morkū sulčių, kad jos pienas būtų naudingesnis kūdikiui. Šios sultys labai naudingos ir nėščioms moterims: reguliariai geriamos paskutinais nėštumo mėnesiais, jos apsaugo nuo kalcio trūkumo organizme, o gimdymo metu – nuo sepsio.

Šviežios morkū sultys padidina organizmo atsparumā infekcinėms ligoms, sustiprina nervū sistemā, suteikia jėgū ir energijos, gydo kepenis ir žarnynā. Šios sultys išvalo organizmā.

Kai dėl tam tikrū mitybos elementū stygiaus sausėja oda, pasireiškia dermatitas ar akiū ligos, reikia gausiai vartoti morkū sultis. Šiose sultyse yra labai daug kalio,

magnio, geležies, fosforo, sieros, silicio, chloro, beje, organizmui labai palankias santykias. Įvairūs elementū junginiai maitina visā organizmā ir padeda išsaugoti cheminę jo pusiausvyrā bei sumažinti kūno svorį.

Morkos gydo opas ir kai kurias vėžines ligas. Tik svarbu pašalinti jų lastelienā ir gydymo periodu visiškai atsisakyti koncentruoto cukraus, krakmolo, miltū. Neretai opaligē ir onkologines ligas sukelia stiprūs ir ilgalaikiai stresai, todėl gydantis svarbu jų išvengti.

Tai būtina žinoti

Kalbama, kad nuo morkū sulčių gelsta oda. Toks teigimas liudija, kad dažnai žmonēs nesupranta organizme vykstančių procesū. Šis teiginys toks pat absurdiškas, kaip ir raudonas burokū ar žalias špinatū pigmentas persisunks per odā.

Kai išgērus sulčių, oda pagelsta ar paruduoja, tai požymis, kad kepenys pašalina daug "užsistovėjusios" tulžies ir susikaupusių šlakū. Šias medžiagas vidaus organai nespēja apdirbti, todėl dalis tulžies ir šlakū išeina per odā. Tai visiškai normalu. Jei organizme buvo susikaupę daug nuodingū medžiagū, tai oda išties gali ir pagelsti, ir paruduoti. Geltonumas ir rudumas praeis ir toliau geriant sultis.

Kai mūs orgnaizmas apsisvalys nuo natūraliū sulčių, pajusime didžiulį jėgū atplūdį ir galēsime pasigirti puikia sveikata, paneigdami visas skeptikū prognozes.

jū.

- Einam ten, – parodē man rankā į ilgā eilę mašinū.

Alyvos smarvė sukuteno nosį ir aš garsiai nusičiaudėjau. Mes sutojom prie vienos iš jų. Ten ji pasitraukus kēdē atsisēdo, pasiēmē kojine iš dėžēs, pakrapštē adatā ir staiga mašinai subirbus, susiuvo užpakalinę kojines siūlę.

- Ar galvoji, kad tu gali taip susiūti? – šypsodamos man ji paklausē.

- Pamėginsiu, – sumurmėjau, jau pamiršus kaip ir pradėti.

Šalia stovėdama, ji stebėjo kai aš, lyg apmirus iš baimēs, išsitraukiau kojine iš dėžēs. Galvodama kā daryti, varčiau ją kol mano nagas užkliuvo už nyailono siūlo ir paleido kojines akį.

- Alē, parodyk savo rankas, – ji man paliepē. Aš jas jai ištiesiau, lyg laukdama iš jos pabaudos.

- Mergaitē, eikše su manim. Pirmiausia mes turim sutvarkyti tavo nagus.

Ir vėl sekiau ją per koridorius kol jėjom į mažā kambariukā.

- Maggie, pamėgink kaip nors jos nagus sutvarkyti, – girdėjau *forelady* sakant jai prieš išeinant.

- Ateik čia Alē, atsisėsk prie šito stalo ir įmerk savo rankas į skiedinį dubeny. Aš turiu pirma išmirkyti juos prieš tvarkant, – manikiuristē, nedaug už mane vyresnē, juokavo su manim.

Sėdint ten ji man apipiaustē

nagus, išmasažavo pirštus, apkirpo prie nagū odeles, o aš, pilna išdidumo, sēdėjau išplėtus pirštus, lyg filmū žvaigždē, vis netikēdama, kad tai buvo tikrovē. Po viso to, atgal pakeliui prie mašinos, aš pabraukiau savo rankas per veidā. Jos buvo švelnesnēs negu mano žandū oda. Susijaudinus, sprogdoma iš pasitikėjimo savim, aš norėjau šaukti Evai ir Monikai, kad aš mieliau turēsiu gražias rankas vietoj jų uniformū ir kepuriū su kozieriais.

Kol mokinaus *forelady* visā laikā gyrē mano darbā, gale savaitēs aš tikėjauisi gauti gerus pinigus. Taigi pasiēmus pirmā algos pakelį, greitai jį atplėšiau pasižiūrėti. Radau keturis svarus, šešis šilingus ir keturis penus. - Yra mažiau negu aš gaudavau Beechworth, atskaičius už kambarį ir maistā. - piktai niurnėjau, jausdama nuskriausta. Eidama namo kariavau su savim, negalēdama prisipažinti, kokia kvaila buvau palikdama darbā Beechworth psichiatrinējē ligoninėjē. Apsidžiaugiau Katinienēi pasivijus mane.

- Nesijaudink, mano miela. Užtruks kuris laikas kol išmoksti greitai ir gerai siūti. Dar pora savaičių ir tu siūsi kojines greičiau negu aš ir tikriausiai uždirbsi daugiau už mane. Dabar pagalvokim kā mes šiaudien pirksim vakarienei iš mėsinēs, – ji čiauškejō man.

Ir taip, kol grįžom namo, aš pamiršau apie mano vargingā algā.

(Bus daugiau)

Alē su *Forelady*

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Už Ramovėnus šv. Mišios įvyks šeštadienį, birželio 19 d., 1 val. p.p. Melbourne Lietuvių Namuose. Visus kviečiame!

Valdyba

Petrė Čerakavičienė aukojo "Tėviškės Aidams" \$50, prisiminusi a.a. vyro Viktoro gimtadienį, kuris mirė prieš šešis su puse metų.
"Tėviškės Aidai" darbuotojai nuoširdžiai dėkoja už auką.

A.† A. Eugenijai Šimkienei mirus,

skausmo valandoje nuoširdžiai užjaučiame sūnų, mūsų "Dainos Sambūrio" choristą, Algį Šimkų, jo šeimą ir artimuosius.

Melbourn "Dainos Sambūris"

Nuoširdžiai užjaučiame Praną Švambarį ir jo šeimos narius, mylimai žmonai, mamytei, močiutei

Stasei Švambarienei mirus,

ALKF Valdyba ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

Mūsų tėvai niekada neišaina,
Jie nemiršta, nes yra šviesa...

A.† A. Stasei Švambarienei mirus,

užjaučiame, mūsų mokytoją, Rūtą Švambarytę-Kenny jos šeimą ir kartu liūdime.

Lituanistinių kursų mokiniai ir buvusieji mokiniai Povilas Birštonas, Ieva Javičiūtė, Gražina Kymantaitė ir Alanta Skeivyte

Kur surast žodžių paguodos,
Kai kankina skausmas netekties...

a.† a. Stasei Švambarienei mirus,

jos vyrą Praną ir šeimą nuoširdžiai užjaučia
dr. Jonas Kunca bei šeima

Skausmo netekties valandoje liūdime kartu su jumis,
Pranai Švambary, mylimai žmonai mirus.

Jonas Tamošiūnas, Angelė, Rita su šeimomis

Toli nuo Lietuvos supiltas mano kapas
Ir nieks iš tėviškės draugų manęs neaplinkys.
Nekris ant jo manojo sodžiaus medžių lapai
Ir nečirens gimtų arimų vieversys.
J. Mikštas

A.† A. Stasei Švambarienei,

iškeliavus Anapilin, nuoširdžiai užjaučiame vyrą Praną, sūnų Rimvydą, marčią Reginą, dukrą Rūtą ir visą jos šeimą.

I. Vilkišienė, Churchley, Didžių, Ristovski,
Rutkauskų, Strungų ir Valiaugų šeimos.

A.† A. Stasei Švambarienei

mirus, reiškiamo gilią užuojautą vyrui Pranciškui, dukrai Rūtai, sūnui Rimgaudui, jų šeimoms ir artimiesiems.

Janina ir Antanas Jankevičiai

Australijos Lietuvių Fondui aukojo:

a.a. L. Keblienės atminimui vietoje gėlių - \$10 B. Prašmutaitė (\$555), \$15 Z. Pranckūnienė (\$515), \$20 J. Balčiūnas (\$3,290).

a.a. Mėtos Skerienės atminimui - \$20 Z. Pranckūnienė (\$535).

a.a. E. Kriškūnienės atminimui vietoje gėlių - \$15 Z. Pranckūnienė (\$550), \$20 J. Balčiūnas (\$3,310).

a.a. E. Šimkienės atminimui vietoje gėlių - \$10 B. Prašmutaitė (\$565), \$20 J. Balčiūnas (\$3,330).

Valdybos vardu dėkoju už aukas.
Audrius Balbata, ALF išdininkas

Iškeliavai amžinybėn ramiai.

Liko tik Tavo gyvenimo švyturiai,
Paprastumas, kantrybė ir meilė visiems
Liks amžinai atmintyje artimiems.
Gyvenimo kelias sunkus ir vingiuotas,
Kartais net erškėčiais nuklotas.
Viską pakėlei ramiai ir kantriai
Palydim Viešpaties prieglobstin išdidžiai

Mamytė

EUGENIJA ZŪBAITĖ-ŠIMKIENĖ Mamytė-Močiutė-Pro močiutė. Gimė 1910 m. birželio mėn. 17 d., Nevočių kaime, Mosėdžio valščiūje, Kretingos apskrityje, Alberto ir Barboros Zūbių, darbščių ūkininkų vyriausia dukte, iš trijų vaikų. Iškeliavo amžinybėn 2004 m. gegužės mėn. 20 d.

Jaunesnis brolis Valis 91 m. Sibiro tremtinys dar gyvas Lietuvoje, bet jauniausia sesutė Adelė mirus prieš kelis metus. Pavasarininkų organizacijoje gilinosi kulinarinėje, namų ruošos, bei rankdarbių srityje ir ruošėsi gyvenimui. Ištekėjo už artimo Krakų kaimo darbštaus ūkininko, veiklaus vyriausio sūnaus Prano Šimkaus 1933 m. vasario 8 d., kur pavyzdininkavo. Buvo mėgiama savo apylinkėje ir ūkio tarnautojų, buvo gera ir tvarkinga šeimininke. 1935 metais susilaukė sūnaus Algirdo. Tuomet tikrai nepramatė koks bus sunkus jos gyvenimo kelias. Ramybę sudrumstė II-asis Pasaulinis Karas ir Lietuvos okupacija. Vis dėl to gyvenimas ėjo savo keliu ir 1942 metais susilaukė dvynių dukryčių, Lidijos ir Liucijos, dirbo ir tobulino ūkį. Deja sesutei Liucijai suėjus apie 18 mėnesių užplūdo eilė vaikų ligų, ir galiausiai pakirsta plaučių uždegimo atsiskyrė su šiuo pasauliu. Tai buvo baisus smūgis jaunai motinai.

Artėjant II-jo Pasaulinio karo pabaigai, nespriešino tėvelio nutarimui trauktis į Vakarų, palikdami visą išsvajotą gyvenimą. Traukimasis į Vakarų buvo sunkus ir skaudus. Galiausiai teko viską pakelėje palikti ir tik su pora lagaminėlių ir dviem mažais vaikais trauktis į nežinią. Fronto, bombardavimo ir baisių kelionių pergyvenimai raižė jaunos motinos širdį, tačiau ji liko kantri ir nepalūžo. Atsidūrus netoli Čekoslovakijos pasienio, vėl sukrėte jos gyvenimą, tėvelio staigi ir netikėta, ko ne mirtina liga paliko neišdildomas vagas jos gyvenime. Jam šiek tiek pasveikus, sąjungininkų susitarimu, kraštas buvo numatytas perleisti Sovietams. Ir vėl kelionė, į Šiaurės Vokietiją, Oldenburg miestą, Unternberg pabėgėlių stovyklą UNRA prieglobstyje, iki emigracijos į Australiją 1949 m. Vadinamieji emigracijos skrinigai pereinamosios stovyklos Falingbostel ir Sedorf Vokietijoje, bei Banjolis Neapoli Italijoje, nauji pergyvenimai.

Kelionė laivu buvo sunki, kankino jūros liga. Pasiekėme

Melbourn uostą 1949 m. liepos mėn., o iš ten traukiniu Bonegilla stovyką. Tėveliui pasisekė susiorganizuoti atlikti savo sutarties darbą "Peechelba East" vietovės lentpiuvėje netoli Wangaratta miesto. Tai buvo didelis laimėjimas, nes šeima galėjo apsigyventi kartu, mažame primityviškame keturių kambariukų namelyje. Mamytės darbštumu išdygo nemažas darželis namelio pašonėje. Tačiau ji ilgėjosi lietuviškos aplinkos. Po metų, kad ir ne su dideliu pasitenkinimu, darbdavys davė savo sutikimą kraustyti į Geelong miestą, kur būrėsi daugiau lietuvių. Apsigyvenome išsinuomotame karavane, ant užpirkto žemės sklypelio. Prasidėjo sunkus kūrimosi laikotarpis. Mamytės priežiūroje atsirado nemažas daržas ir vaismedžiai. Pamažu pradėjo augti namelis, mamytė taip pat įsidarbino, kad kuo greičiau galėtume padoriau įsikurti, bei jai užteko laiko viskam.

Sudarytos sąlygos vaikam baigti aukštąjį mokslą, tuo pačiu auklėjami lietuviškoje dvasioje. Ji mum buvo pavyzdys savo darbštumu, paprastumu, gera, bet tvirta valia. Ji buvo tikra lietuvi motina. Ji buvo labai vaišinga ir užėję nebuvo išleisti nepavaišinti. Įsikūrus ji pradėjo Lietuvoje pamėgtą audimą lietuviškų raštų. Nors Lietuvoje tai didelė staklė, bet čia ant audimo rėmelio. Jos audinių randasi daugelyje namų Australijoje ir net už jos ribų. Ji šio meno nelaikė tik sau, bet mielai mokino ir kitus. Mylėjo gamtą, joje rudenį grybauti. Gimė anūkai, suteikė džiaugsmo. Deja vėl gyvenimo nelaimė, Tėvelį ištiko insultas (stroke), nuo kurio jis pilnai nebeatsigavo. Persikėlė gyventi į Adelaidę, arčiau dukros Lidijos šeimos ir įsikūrė Rostrevor. Ji ne tik prižiūrėjo Tėvelį, virš dvidešimt metų, bet rado daug laiko ir savo anūkams gyvenantiems gretimai

Jos energija, gera valia ir kantrybė atrodė neišsenkama. Deja amžius ir pergyvenimai daro savo. Iškeliavus amžinybėn tėveliui ir anūkam užaugus galvojom, kad ji galės truputį atsikvėpti. Deja sušlubavo atmintis ir nebegalėjo pasidžiaugti lengvesniu gyvenimu.

Ji visą savo gyvenimą aukojo savo šeimai ir niekuomet nepalūžo nelaimėse. Jos gyvenimas nebuvo lengvas. Tėvynės okupacija bei jos palikimas, netektis dvynės dukters, kelionės į nežinią, bei vyro netikėtos ligos, paliko neišdildomas vagas, kurios galiausiai palaužė ją, ypatingai jos atmintį. Nepaisant visų vargų, visuomet rado laiko kitiems.

Algis P. Šimkus

"Tėviškės Aidams" aukojo:

Po \$5 B. Ropė, NSW, ir L. Bartaškienė, Vic.

Nuoširdžiai dėkojame už aukas.

"T.A." administracija

■ RAŠOTE TESTAMENTĄ? Skirkite dalį "Tėviškės Aidams"!

■ Mintimi šventa ten investuokite save, kur Dievas ir Tėvynė šaukia.

■ Būk apaštalas spaudos "Tėviškės Aiduose"!

Juoko, dainos ir šokių koncertas Melbourne

Dalia DIDŽIENĖ

Šaltą, bet saulėtą sekmadienio popietę, birželio 6 d. rinkomės į Melb. Lietuvių Namus į koncertą. Jį organizavo Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos Valdyba, sukviessama visas menines pajėgas pasirodymui. Šio koncerto tikslas ypatingai svarbus - paremti lietuvišką spaudą - mūsų laikraštį "Tėviškės Aidai", gyvuojantį jau 48 metus. Gera, kad tai organizuojama šiais, Lietuvoje paskelbtais Knygos ir Kalbos Metais, 100 metų nuo lietuviškos spaudos atgavimo metais.

Į apyplinių žiūrovų salę kreipėsi koncerto pranešėja Joana Hackett, padėkodama visiems susirinkusiems ir pakviessama atsipalaiduoti ir smagiai praleisti šios popietės laiką. Ir iš tiesų buvo smagu - buvo juoko ir dainų, poezijos ir šokių. Kad susirinkome į spaudos rėmimo koncertą, bylojo skoningai iš "Tėviškės Aiduose" spausdintų straipsnių atkarpų sumontuotos bilietai/programos (R. Mačiulaitienės pastangos) bei "Tėviškės Aidų" laikraščio puslapiais ir vijokliais apdengta tribūna. (Kairėje žydėjo rudenio spalvinga hortenzijų puokštė, kitoje pusėje - ramunių bei linksmy saulėgrąžų pilna vaza, bei žalumynai - O. Prašmutienės ir M. Šidlauskienės kūryba).

Koncertas tikrai buvo įvairus. Dainavo mums gerai pažįstamas "Tembras", jautriai, lėtai ir svajingai atlikdamos "O, ramunėle", puikiai išpildydamos dainą "Jau vaikystė nuskambėjo", (P.Gaulės žodžiai, muz. Raudonikio) apie vaikystę, jaunystę, pavasario lietu ir greitai lekiantį laiką. Rita kartu ir akompanuoja. "Tembrą" pakeitė Melb. Kanklių Ansamblys, vadovaujamas St. Eimučio, paskabinęs liaudies dainų pyne. Švelniai skambėjo liečiamos stygos, norėjosi niūniuoti kartu. Tą ir padarė mūsų mielos solistės Rita ir Birutė, prisijungdamos ir, kanklėmis pritariant, padainuodamos liaudies dainą "Siūbau, lingau paukštelis" ir svajingą "Pradės aušrelė aušti".

Scenoje pasirodė ir deklamatorė Marytė Šidlauskienė, paskaitydama savo pasirinktą poeziją. Įdomu tai, kad poeto Balio Augino eil. "Kam palinko žilvičiai prie kelio" Marytė deklamavo, dar vaikystėje, lygiai prieš 60 metų. Tada jis buvo skirtas karste grįžusiam į tėviškę Plechavičiaus armijos kareiviui, su kuriuo pagarbiai atsisveikino Alvito klebonas Kalvaitis. Ne vienas karys tada padėjo savo jauną galvą kovose už tėvynės kelią į laisvę. Salėje įsivyravo pagarbi tylia, kurioje aiškiai liejosi Marytės tariami prasmingi žodžiai ir kanklių ansamblio akordai. Kitą poeto Antano Paulavičiaus eil.,

Geelongo "Aidai"

"Ko jūs, paukščiai, lekiat iš Tėvynės?" Marytė Šidlauskienė palietė labai opią ir aktualią šių laikų temą. Juk lakštingalėlė, gervė ir gegutė grįžė tėvynėn linksmai čiulbės ir užkukuos, parnešdamos gimtinei saulės spindulį. Kas gi jūs, Lietuvos vaikai, šaukia už Atlanto, ko jūs lakiat iš šalies gimtos? Grįžkite namo su paukščiais, grįžkite, kitaip nudžiūsite be kamieno. Tėviškės savos... mintimis į Tėviškę, nuostabią šalį, kur ir gera, ir gražu, mus nuvedė Marytė, padėklamuodma Jonu Aisčio eil. "Yra šalis".

Buvo ko susimąstyti, klausant jos, perduodančios Edvardo Šidlausko iš širdies išsiliejusį eil. "Dukrai", parašytą prieš eilę metų. Ilgais plojimais ir "Bravo, bravo" aplodismentais buvo palydėta Rolando Imbraso pianino muzika ir jo paskambinta džiazo pynė. Gi pianino dueta kartu su Rita Mačiulaitiene lėtai ir svajingai buvome nukelti į svajonių šalį, jiems atliekant Nikolaj Rimsky-Korsaka kūrinių "Song of India".

Koncerte galėjome ir skaniai pasijuokti, kai "Tėviškės Aidų" redaktorė Marija Geštautienė ir Birutė Kymantienė paskaitė mums iš "Tėviškės Aidų" humoristo Antano Rimšaus "Apie tostus". Pasirodo, kad patartina kitų nenervinti ir pačiam neapsijuokti, o paprasčiausiai imti ir mintinai išmokyti įvairius tostus. Tada belieka tik pritaikyti juos kiekvienai pasitaikiusiai progai. Tada ir gerti leidžiama, ir kultūringai pasigerti tiesiog smagu. Taigi, į Jūsų, mielieji, sveikatą! *Cingu-lingu-kliunk!*

Savo dalyvavimu šį koncertą praturtino ir svečiai iš Geelongo. Tai ansamblys "Geelongo Aidai", kurį sudaro solistės Stasė Lipšienė, Aldona Scano, Genė Valaitienė, Irta Mikėnienė, solistai Kaja Starinskas ir Julius Lipšys, kuris kartu ir gitara skambina. Akordeonistas Boris Obranovich ir

vargonėliais groja Aldo Kovacš. Gera buvo jų klausyti! Jų pasirinkti kūriniai melodingi, ilgesingi, pilni jaunystės meilės, svajonių, dainos, paliečiančios širdį. Miela buvo juos ir matyti, moterys išsiskyrė savo elegancija ir skoninga apranga. Ši linksma, jauna širdimi grupė visus maloniai nuteikė, sulaukdama gausų plojimų ir ovacijų!

Na, ir žinoma, koks bus koncertas be šokių. Kaip visuomet, pasirodė Melb. tautinių šokių ansamblys "Gintaras", vadovaujamas Dalios Antanaitienės. Mergaitės, besišypsiančios lyg gulbės grakščiausios, pašoko mergaičių šokį "Lenciugėlis" ir kartu su jaunais berneliais išdėdė "Rolanderį". Nepriekaištingai atliko dar du šokius, sužavėdami visą salę. Girdėjau giriant, kokios gražios, grakščios, elegantiškos ir linksmos šokėjos, visos - lyg viena.

Gražiai pasirodė ir vokalinis trio - Rita, Bronė ir Birutė, padainuodamos įdomiai improvizuotą dainą "Lietuvos laukai" (muz. D. Levickienės). Malonu buvo išgirsti Bronę, tik prisijugusią prie dueto.

Pagirtina, kad koncerte pasirodė ir mūsų jaunimas, pristatydami įdomų, humoristinį vaidinimą "Nesenstanti tiesa". Stefutė Mačiulaitytė ir Rimas Strunga "skaitė" "Tėviškės Aidus", o kiti išradingai improvizavo. Matėme madų parodą iš jaunimo suruoštą "Motown" balius, stebėjome dingusių ir siuntinyje (labdaros dėžėje) atrastu vaiku (Martynukas Didžys), pasijuokėme iš amžinai "Rezervuota" stalo Lietuvių klube ir Z. Augaičio "nelaimė", džiaugėmės balsingais "Danos bernais" ir išraiškingai dainuojančiais trimis tenorais (Gintaras Radzivanas, Vytautas Krivickis ir Paulius Petraitis), taip pat Eurovizijoje dalyvavusiais dainininkais, (Raminta Kymantaitė, ir kt.) pasiklausėme juokų ir anekdotų apie Petriuką, apie Dariaus Šalkūno nesėkmę, netapus cepelinu

valgymo čempionu, stebėjome, kaip užsiėmęs ir visur esąs yra mūsų Algis Šimkus. Nelengva buvo mergaitėms (Nerija Žemkalnytė ir Kristina Petraitytė), sušokti oziukų šokį - per ilgus sijonus juk smagiai nepasispardys! Malonu buvo matyti talentingą jaunimą su Gintaru Radzivanu priešakyje.

Anekdotais pasižyminti Danutė Lynikienė pristatė juokingą vaizdelį iš pensininkų gyvenimo. Nor šį baisėsi paskutinis programos numeris, salė nenorėjo skirstytis - laukėme turtingos loterijos laimikių. Kun. Algirdas Šimkus ištraukė laimingus bilietus. Šypseną mačiau J. Petraitienės veide, laimėjusios pirmąją prizą - šakotį, iškeptą G. ir B. Kymantų. Laimieji laimėjo namų apyvokos daiktų, kun. Ambraso knyga "Kengūrų ir koalų pašonėje", "Tėviškės Aidų" prenumeratą metams ir kt.

Koncertas užbaigtas, visiems dalyviams susirinkus į sceną ir padainavus, Ritai akompanuojant, dainą "Neišėik, neišėik tu iš sodžiaus". Salė pradėjo ploti, išreiksdama padėką atlikėjams.

ALKF vardu Edvardas Šidlauskas nuoširdžiai padėkojo koncerto dalyviams ir visiems prisidėjusiems prie šio koncerto sėkmės. Nebuvo pamiršti ir nematomi dalyviai - padėkota Juozui Balčiūnui už šviesas ir šešėlius, Mykolui Kozlovskiui už garsų suderinimą, Lietuvių Klubo Valdybai ir pirmininkui Algiiui Kairaičiui už salę. Ir, žinoma, visiems, visiems, atsilankiusiems ir parėmusiems "Tėviškės Aidus".

Gaila tik, kad per koncertą "Tėviškės Aidams" nebuvo sugiedota "Ilgiausių metų!" Tačiau mes tikime ir skaitytojų vardu linkime, kad jie dar daug, daug metų gražiai gyvuotų.

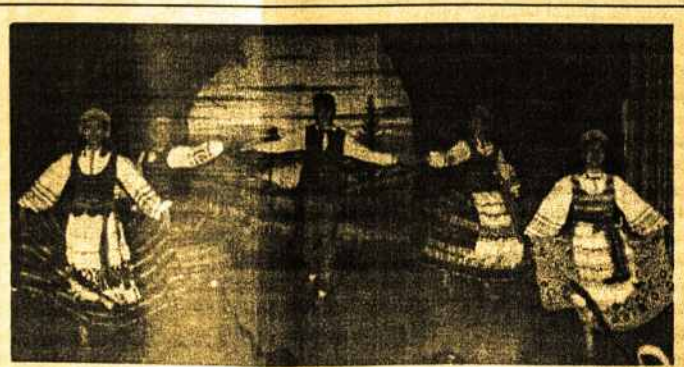
- Koncerto pelnas padengs vieno "Tėviškės Aidų" numerio išleidimą, - prie kavutės pasidžiaugė redaktorė M. Geštautienė.

B. Kymantienė ir M. Geštautienė

Dalis Melbourne Kanklių ansamblio

Melbourn tautinių šokių ansamblys "Gintaras" šoka "Lenciugėlį"